

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger til Husdyravlens og Husdyrbrugets Fremme.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 3127 fg.).

Sagen sattes under Forhandling.

P. T. Nielsen: Det vil sikkert af alle erkendes, at Loven af 23. Maj 1902 om Foranstaltninger til Husdyravlens og Husdyrbrugets Fremme i sin Helhed har virket godt og fuldt ud svaret til de Forventninger, som næredes til dem. Paa den anden Side gaar det jo altid saaledes, at naar en Lov som denne har virket i en Aarrække paa et Omraade, hvor Udviklingen og Fremgangen har været stærk, vil det være nyttigt at foretage en Revision af en saadan Lov og foretage en Omlægning af de Bevillinger, den medfører. Nye Opgaver vil det maaske være gavnligt at støtte, medens Støtten til Gengæld kan inddrages paa andre Felter. En Revision af Loven af 23. Maj 1902 har ogsaa i de senere Aar gentagne Gange været krævet i dette Ting.

Det her foreliggende Forslag kan imidlertid ikke med Rette betegnes som en Revision af Husdyrloven, det er som Revision betragtet hverken Fugl eller Fisk. Den højtærede Landbrugsminister har ønsket at betegne Lovforslaget som en Revision. I Kommissoriet til det Udvalg, som har været nedsat for at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse, siger han, at han vil foranstalte en Revision af Loven, men i saa Henseende synes jeg, Lovforslaget sejler under falsk Flag, og det Udvalg, som har været nedsat, har da ogsaa haft en anden og mere ædruelig Opfattelse af dette Forhold. Det tager udtrykkelig Afstand fra, at dette Forslag skal opfattes som en egentlig Revision af Lovens Principper; det er i alt væsentligt kun en Reduktion af de Bevillinger, der flyde af Husdyrloven. Jeg skal med den ærede Formands Tilladelse citere, hvad Udvalget i saa Henseende skriver i sin Betænkning: „Da Udvalget har haft Føje til at antage, at Opgavens Begrænsning alene skyldes Ønsket om saa snart som muligt at kunne tilvejebringe Beparelser i Statshusholdningen ogsaa paa det her foreliggende Omraade og ikke den Omstændighed, at Regeringen tager Afstand fra Ønskerne om en egentlig Revision af Lovens Principper, ved hvis For-

beredelse der kan blive givet Repræsentanter for Landbrugets forskellige Organisationer Lejlighed til at fremkomme med deres Ønsker, har man, idet man meget maa anbefale, at saadan Revision finder Sted, heller ikke ment at burde optage til Drøftelse de direkte udefra til Udvalget sendte Forslag i saa Henseende“. Og derefter siges der: „Man har saaledes ikke taget Stilling til den til Udvalget fra Fællesraadet for Forbundet af sjællandske m. fl. Kvægavlsforeninger og De samvirkende Landboforeninger i Sjællands Stifts Kvægbrugsudvalg rettede Henstilling“.

I denne Henstilling fra Fællesraadet for Forbundet af sjællandske Kvægavlsforeninger og De samvirkende Landboforeninger i Sjællands Stift fremsætter man to Punkter, som man kunde ønske tage op til Revision. Man siger som Punkt 1, „at det fremtidig bliver en Betingelse for at opnaa Statstilskud til Kvægavls- og Kontrolforeninger, at disse ere med i de provinsielle Sammenslutninger af bemeldte Foreninger og anbefales af disse, samt at Kvægavlsforeningerne aarlig indsamle og bogføre Oplysninger om Ydelse og Foderforbrug for alt kontrolleret Afkom efter Foreningstyrene og dette Afkoms Mødre“. Og som Punkt 2: „at det paa denne Maade tilvejebragte Talmateriale saavel som det, Kontrolforeningerne fremskaffe, trykkes, med Støtte fra Staten, i den Udstrækning, som maa antages at have Betydning for Kvægavlen og Kvægbruget, og udsendes til Medlemmerne af Kvægavls- og Kontrolforeningerne“. Hvis man havde villet en Revision af Husdyrloven, maatte man netop have taget Hensyn til saadanne Udtalelser som de, der her ere komne fra det sjællandske Fællesraad for Kvægavlsforeningerne. Ved at skærpe Betingelserne for Statstilskuddet vilde man have skaffet bedre Betingelser for, at Bevillingerne gjorde mere Nytte, navnlig derved, at Stambogføringen kom til at hvile paa et fyldigere Materiale end nu. Det var noget i den Retning, de ledende Mænd indenfor Landbruget havde tænkt sig, naar man skulde foretage en Revision af Loven.

Hvis man nu spørger om Nyten af disse Bevillinger, som i en Aarrække have været ydede til Husdyravlens Fremme i Henhold til Loven af 1902, maa der svares, at ikke alene Nyten, men ogsaa Nødvendigheden af fortsat Støtte til dette Arbejde er erkendt ved det Lovforslag, som foreligger, og Maaden, hvorpaa man vil yde Støtte, er den samme; Lovforslagets Rammer ere de samme som i Loven af 1902.